

Geloof of gevoel?

Uiterlijke schijn en gevoelens worden vaak gebruikt als vervangmiddelen voor geloof. Fijne gevoelens en diepe ervaringen kunnen een onderdeel zijn van het leven van een Christen, maar lang niet altijd. Beproevingen en gevechten, conflicten en testen komen op ons pad, en die moeten we niet zien als tegenslagen maar eerder als onderdeel van onze training. Door alle gebeurtenissen heen moeten we blijven geloven dat Jezus in ons hart woont, hoe we ons ook voelen. Dit is precies het punt waarop veel mensen afhaken van het geloofsleven, ze proberen op gevoelens af te gaan in plaats van op geloof verder te lopen.

Er was een toegewijde gelovige vrouw die zich voelde alsof God uit haar leven was verdwenen. Zijn genade scheen helemaal weg te zijn. Zes weken lang voelde ze zich verloren, maar toen had ze het idee dat de Hemelse Adonis tegen haar zei: "Catherina, je hebt Mij gezocht in de wereld van het gezonde verstand, terwijl Ik de hele tijd op je gewacht heb in de binnenkamer van je geest. Daar zul je Mij ontmoeten."

Je moet een onderscheid maken tussen het feit dat God er is en de emotie die met het feit gepaard gaat. Het is zo mooi als ons geloof kan zeggen: "Ik zie U niet en ik voel U niet, maar U bent er toch en Uw genade is echt," zelfs als je ziel er dor en verlaten bij lijkt te liggen. Blijf het tegen jezelf zeggen: "U bent er, al brandt het braambos niet met vuur, het brandt toch. Ik trek mijn schoenen uit want de plaats waarop ik sta is heilig." (Uit Londen Christian)

Houd je ogen gevestigd op de oneindige grootheid van het voleindigde werk van Christus en Zijn rechtvaardigheid. Kijk naar Jezus en heb geloof, kijk naar Jezus en leef! Sterker nog, kijk naar Hem en hijs de zeilen van je schip en vaar tegen de stroom in over de zee van het leven. Blijf niet hangen in de haven van ongeloof, laat je gevoelens niet door elkaar husselen als boten die doelloos op en neer dobberen in de haven. Het leven van geloof bestaat niet uit het nadenken over emoties, met de kiel van geloof door ondiepe wateren schuren of het anker van de hoop door de modder van het ondiepe trekken alsof je bang bent om een goede zeebries tegen te komen. Gooi de trossen los! Met het zeil gespreid in de storm, op Hem vertrouwend die de woelige baren in toom houdt.

De vogel is veilig hoog in de lucht waar hij vliegt. Als hij te dicht bij de grond blijft komt hij terecht in een valstrik van de stroper. Als we op de grond blijven rondwentelen in gevoelens en emotie, worden we ingesloten door angstige gevoelens van twijfel en wanhoop, verleiding en ongeloof. "Als een vogel het vangnet ziet, vliegt hij weg." Spreuken 1:17. Vestig je hoop op God.

